

Jeg ansøger om støtte til soloudstillingen *Late* på det kunstnerdrevne udstillingssted Vermland Basement i perioden 16. April - 3. Maj 2026.

Late præsenterer en stemningsmættet udforskning af fremtiden som ideologisk forestillingsrum, sammenstykket af lige dele fiktion, videnskab og historisk zeitgeist. Udstillingen vil præsentere to nye værker produceret til udstillingen sammen med to beslægtede ældre værker.

Det nye værk *Fall* består af blade fra det store Ahorn træ som står uden for udstillingsstedet. De er samlet i efteråret, da de var smukt gule i farven, og præserveret via glycerin så de beholder deres glød og tekstur. På denne måde er de fanget i en tilstand, et billede af Novembers efterår udstillet midt i Aprils spirende grønne forår. Bladene ligger i trappenedgangen til udstillingen og blæser ind gennem døren. De fungerer som et anslag til udstillingens øvrige værker, en poetisk og underspillet reference til årstider som i stigende grad er ude af sync.

Arne Jacobsens National Bank in Ruins er titlen på et nyt væghængt værk. Skabt i samarbejde med den norske arkitektgruppe Ny Von, viser det en arkitekt rendering af Arne Jacobsens ikoniske nationalbank som en ruin. Brugen af renderingen som visuelt format giver billedet en tvetydig karakter af idealiseret vision. Værket fremstiller den moderne bygning som en slags falden kæmpe fra en tid hvor ideen om fremskridt, frem for klimakrisen, dominerede som fremtidens grundfortælling. Det trækker klare kunsthistoriske tråde til Joseph Gandys maleri af John Soanes Bank of England. Hvis man besøger udstillingen ved at cykle over Christianshavn vil man se den igangværende renovering af Børsen og den virkelige Nationalbank, som et slags trodsigt modspil til værkets afbildning.

Værket *VB/WW* består af en Nintendo Virtual Boy hvorpå man kan spille et Waterworld konsol spil. Blockbuster-filmen Waterworld skildrer en verden, hvor alt land er forsvundet på grund af smeltning ved polerne. Virtual Boy var den første "virtual reality"-applikation til personlig brug. Begge var spektakulære flop da de udkom i 1995, men repræsenterer fremtider, der i stigende grad kommer til syne. Spilleets dystre synth lydbillede vil fungere som en slags "soundtrack" til udstillingen og kunne høres mens man bevæger sig rundt i de andre rum.

Det sidste værk i udstillingen, *2001*, er en rekonstruktion af en IBM Tele Pad, en tablet-lignende film rekvisit, der optræder i Stanley Kubricks film *2001: A Space Odyssey* fra 1968. På den vises en video af angrebene på World Trade Center i 2001 optaget fra den Internationale Rumstation. To versioner af år 2001 mødes, den ene fiktionel, den anden virkelig, men begge set fra et planetarisk perspektiv.

Som helhed står udstillingen kun sparsomt belyst via kælderens vinduer, og tilstræber en stemning af underjordisk dunkelhed. Tilsammen er hensigten at skabe et fletværk af temporaliteter; sammensyninger af historiske begivenheder og science fiction. Som en rød tråd figurerer klimaets accelererede forandringer som et genfærd på tværs af værkerne.